

بررسی نقش معماری زمینه گرا در طراحی موزه با توجه به قابلیت های محیطی

محمد رازقی^{۱*}، علی بهنام والا^۲، هادی محمودی نژاد^۳

- ۱- دانشجوی کارشناسی ارشد معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد مهدی شهر، ایران، (razeghi.mohamad@yahoo.com)
- ۲- دکترای معماری، عضو هیات علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد مهدی شهر، گروه معماری مهدی شهر، ایران، (a.behnamvala@srbiau.ac.ir)
- ۳- دکترای معماری، عضو هیات علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد مهدی شهر، مدیر گروه معماری مهدی شهر، ایران، (hadi-urban@yahoo.com)

چکیده

موزه فضایی ارزشمند در دنیای معاصر است، چرا که محیط پیرامون و فرهنگ هر منطقه‌ایی را به انسان‌ها شناسانده و یادآور تاریخ و دست آوردهای بشر می‌باشد. ارائه کالبدی خاص برای به نمایش گذاشتن آثار در موزه‌ها نیازمند شناخت معماری زمینه می‌باشد. معماری زمینه‌گرا از بطن تاریخ، اقلیم و فرهنگ هر جامعه‌ایی نشات می‌گیرد، این رویکرد در معماری می‌تواند در طراحی فضاهای موزه‌ایی نقش بسزایی در تاثیر عناصر و المان‌های معماری داشته باشد و اثر محیط بر انسان را مستقیم داشته باشد. ضرورت توجه به نیاز انسان با توجه به ذهنیت او در کالبدهای موزه‌ایی و نیز قابلیت محیط برای اثر مثبت بر تطبیق عینیت انسان در محیط می‌تواند ادراک انسان را از محیط بالا برده و نقش دعوت‌کنندگی داشته باشد، در واقع این کالبد برای به نمایش گذاشتن اثر نیازمند شناخت قابلیت‌های محیطی و نیازهای انسان در فضا هستند. در بررسی‌های انجام شده می‌توان فضاهای موزه‌ایی برای نمایش آثار جدید را با ترکیب مولفه‌هایی چون؛ ادراک انسان از محیط، مقیاس انسانی در فضا، خوانایی، استفاده از عناصر تاریخی و فرهنگی با توجه به معماری زمینه را وابسته نمود. تحقیق حاضر با استفاده از روش توصیفی - تحلیلی در جهت ارائه کالبدی نو برای به نمایش گذاشتن هنر دیجیتال در راستای مولفه‌های محیطی و انسانی قدم برداشته است. در این پژوهش سعی بر آن است تا با طراحی موزه‌ایی با رویکرد معماری زمینه‌گرای تاریخی و فرهنگی به ترکیب فضا با قابلیت‌های محیط و ادراک بهتر انسان از فضا رسید، تا طرحی پیوسته خوانا و با ارزش برای انسان در بعد زمان برسیم.

واژه‌های کلیدی: معماری زمینه گرا، موزه، طراحی معماری، قابلیت محیط